

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

516. An, ut præventio papalis valeat in mensibus ordinariis Ordinariorum, & in mensibus alternativæ concessæ Episcopo, opus sit, ut Papa expresse deroget juri & privilegio illi Ordinariorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

Questio 516. An, ut preventio hæc papalis locum habeat, & valeat in mensibus Ordinariis Ordinariorum, & in mensibus alternativæ concessæ Episcopo, opus sit, quod Papa expressè deroget huic Ordinariorum juri, & privilegio?

Respondeo primò: valere illam, dum confert beneficia vacantia in 4. mensibus ordinariis, absque eo, quòd necesse sit expressè ab eo derogari huic Ordinariorum juri; tum quia hoc jus seu facultas providendi beneficiis in his 4. mensibus non privativè, sed cumulativè ad Papam concessa Ordinariis, ut dictum; siquidem, ut Pirh. ad tit. de præb. in iis, quæ dependent à voluntate Principis concedentis, non censetur is concedendo aliquam gratiã generalem, sibi auferre potestatem conferendi alteri gratiã specialem, per quam gratiã generali derogetur; tum præcipuè, quia conferens beneficium, notitiam habet temporis vacationis, & non obstante hac notitiã, confert. Castrop. loc. cit. p. 14. n. 1. ubi etiam ait, quòd, si Papa sine dicta notitiã conferret, credendum esse, quòd illa conferat, quia existimat non Ordinariis, sed sibi competere jure reservationis; adeoque tunc nullam esse collationem Papæ, eò quòd Papa in casu dubio nunquam censetur velle Ordinarios in collatione illis competente prævaire.

2. Respondent ad alterum pari modo Garc. loc. cit. n. 19. item Riccius in collectan. p. 5. collectan. 1595. & Barb. de potest. Episc. p. 3. alleg. 57. num. 16. apud Castrop. nimirum valere preventionem & provisionem Papæ factam de beneficio vacante in mensibus alternativæ, etiam si expressè non deroget isti gratiã; eò quòd, sicut per concessionem 4. illorum mensium Ordinariorum tollitur solum reservatio illorum 4. mensium, relinquendo Ordinariis pro illis potestatem conferendi expeditam, itaque dentur Ordinariis non nisi cumulativè ad Papam; ita etiam contingat per concessionem alternativæ respectu 6. mensium; adeoque sicut in priori, ad hoc, ut valeat ejus provisio, non tenetur expressè derogare dicto juri, ita nec in posteriori dictæ gratiã alternativæ. Sed neque obstat adjunctum in concessione alternativæ vel indulto decretum irritans, cui expressè derogandum; eò quòd illud non liget Papam, nisi addatur simul altera clausula: per Nos, nostrisque successores contrigerit attentari; sed solum se extendat ad provisionem cujusvis alterius à Papa: vel nisi apponatur decretum irritans in lege generali, qualis non est concessio alternativæ, quæ magis rationem legis specialis, vel potius gratiã habet, citat pro hac doctrina quamplurimas Rotæ admodum claras decisiones Garc. à num. 19. Nihilominus tenent contrarium Castrop. loc. cit. num. 3. & qui ab eo & Garc. citantur, Moheda decis. 1. n. 4. de concess. præb. Puteus decis. 492. num. 2. l. 2. in fine. Felia. in cap. cum in officio. de præscrip. n. 6. Gonz. ad reg. 8. §. 4. præm. à num. 20. Zerol. in pr. p. 1. v. derogatio. eò quòd licet dicatur, per gratiã alternativæ tolli solum obstacula, nempe reservationem, Ordinariosque, quibus ea concessa, manere expeditos ad providenda beneficia illis mensibus vacantia; non tamen hinc rectè inferatur, Papam sibi reliquisse potestatem ex jure ordinario conferendi, sed solum jure extraordinario, & factâ derogatione. tum ob specialitatem gratiã, non nisi sub onere residendi concessa, & acceptate; tum ob decretum irritans, quòd non invenitur

P. Leuren, Fori Benef. Tom. II.

in concessione factâ à jurè pro 4. mensibus; & quòd, nisi Papæ provisionem impediret, nullius ferè usui esset alternativæ concessio; cum raro alteri concessa sit facultas providendi beneficia cumulativè cum Ordinariis. Castrop. loc. cit.

Questio 517. An Papâ præveniente provisionem Cardinalium, quibus concessum indultum conferendi omnia beneficia suæ diocesis, ita ut omnes aliæ provisiones, etiam per Sedem Apostolicam factæ, sint irritæ, valeat papalis provisio sine expressa derogatione dicti indulti?

Responder pari modo affirmativè Garc. à n. 33. ex iisdem ferè rationibus, adductis quoque pluribus Rotæ decis. contrarium Castrop. loc. cit. citans Paris. de resign. l. 6. q. 5. n. 69. Mandos. de signat. gratia. in. Coadjutoria. Puteum. &c. eò quòd, esto, in reservatione mensium non comprehendantur Cardinales collatores ordinarii, sed potius relinquuntur juri ordinario, quòd nimirum possint in omnibus mensibus conferre beneficia: cum tamen huic ordinariæ potestati superaddatur dictum indultum, ne alius se in eorum provisione intromittat, alteriusve provisio, etiam facta per Papam, valeat, censeantur vi dicti indulti ligatæ manus ordinariæ Papæ, ne nihil præter juris ordinarij concessionem operari videatur. Decisiones verò Rotæ solum id affirmant, quòd, non obstante dicto decreto irritante contento in isto indulto, Pontifex possit adhuc conferre beneficia ad Cardinalium provisionem spectantia; sed non jure ordinario, sed extraordinario, derogando nimirum gratiã illis concessæ. Castrop. loc. cit. n. 5. ubi addit, quòd, esto, Rota aliquando tulerit, non esse necessariam derogationem expressam dicti indulti, re tamen bene perpensâ, necessitatem derogationis firmasse, seu agnovisse. ut Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 9. num. 12.

Questio 518. Cujusnam provisio prævalere debeat concurrentibus provisione Apostolicâ (vel etiam factâ, ut Pirh. ad tit. de præb. n. 78. ab ejus Legato de latere) & Ordinarij, dum constat factas eadem die, non tamen constat, quis prævenerit, seu cuius provisio sit anterior?

Respondeo, prævalere debere factam à Papa, vel etiam factam ab ejus Legato. Castrop. p. 13. n. 3. citans Barb. de potest. Episc. p. 3. alleg. 57. nu. 14. Gonz. ad reg. 8. §. 3. præm. n. 111. & alios. Card. de Luc. de benef. d. 22. n. 7. Pirh. loc. cit. Lott. l. 2. q. 23. n. 7. qui etiam n. 8. subdit, ut intret prærogativa provisionis Apostolicæ in concursu, sufficere, quòd non liqueat, eam esse posteriorem in tempore, ut splendore ipsius collatio inferioris evanescat. Idem, uti ex Castrop. pro ratione dat prærogativam Papæ Card. de Luc. præsumptionem malam antedatæ in collationibus, seu actibus Ordinariorum. Argumento c. si à Sede. de præb. in 6.

2. Limitanda tamen est dicta responsio primò, ut teneat solum, dum neuter provisorum est in possessione; secus autem sit, dum provisorum ab Ordinario esset in possessione (intellige justâ, & non violentâ, cum injustus vel violentus possessor gaudere non debeat commodo possessionis. Pirh. loc. cit.

S 2

n. 80.)